

Nr 772

Av fröken **Karlsson** och herr **Edlund**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 112, angående anslag för budgetåret 1960/61 till stöd åt allmänna samlingslokaler m. m.

Enligt gällande bestämmelser om statslån för anordnande av allmänna samlingslokaler m. m. kan statslån utgå med högst 50 procent eller, när synnerliga skäl är därtill, med höst 70 procent av det s. k. låneunderlaget. Till viss del kan lån beviljas såsom räntefri stående del. Denna del kan uppgå till högst 50 procent av låneunderlaget för ungdomslokaler och högst 40 procent av låneunderlaget för övriga allmänna samlingslokaler. Den del av låneunderlaget, som inte utgör räntefri stående del, skall förräntas och återbetalas med en fast, vid lånets beviljande bestämd annuitet. Räntefoten skall vara lika med den vid beviljandet gällande normalräntan för lån från statens utlåningsfonder (f. n. 4,5 procent).

I proposition nr 112 föreslås bl. a. vissa jämkningar i lånebestämmelserna. Förslaget avser de fall då förening är huvudman för en gemensamhetsanläggning, avsedd att betjäna både skola och föreningsliv. För dylika fall vill departementschefen öka den räntefria stående delen av samlingslokalslånet till samma belopp — högst 80 procent av låneunderlaget — som kommun kan erhålla för motsvarande lokal i form av skolbyggnadsbidrag

Enligt vår mening bör man i stället för att utvidga den generella subventionen i form av räntefri stående del helt slopa densamma. I fråga om bostäder har ju statens kapitalsubventioner under senare år avsevärt minskats, och senast i år har riksdagen på förslag av socialministern beslutat att den räntefria stående delen av egnahemslån skall slopas. Vi anser minst lika starka skäl tala för att slopa den räntefria stående delen beträffande allmänna samlingslokaler som beträffande egna hem. Vi föreslår därför att hela lånebeloppet skall vara ränte- och amorteringspliktigt. Vad räntesatsen angår anser vi fem procent vara skäligt. Även en dylik räntesats innebär ju i nuvarande läge en viss räntesubvention från statens sida. De nya bestämmelserna bör avse lån som beviljats fr. o. m. den 1 juli 1960.

I propositionen föreslås vidare, att staten skall kunna lämna bidrag — rekonstruktionsbidrag — till lokalföretag, som saknar förutsättningar att finansiera lokaldriften med sina ordinarie inkomster. Även om man skulle vara ytterst restriktiv vid beviljande av rekonstruktionsbidrag, anser vi det vara en mycket farlig väg man här ger sig in på, då resultatet kan bli att staten i fortsättningen får påtaga sig ansvaret för finansieringen av samlings-

lokalerna. För att komma ut ur en ekonomiskt trängd situation bör föreningen i första hand bredda underlaget för sin verksamhet genom att söka kontakt med andra föreningar och organisationer. Denna möjlighet till ökade inkomster har hittills inte utnyttjats i önskvärd omfattning. Vi vill också erinra om föreningens möjlighet att erhålla saneringslån. Vi kan därför inte biträda förslaget om ett särskilt anslag till rekonstruktionsbidrag.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta

1) att statslån för anordnande av allmänna samlingslokaler m. m. som beviljats fr. o. m. den 1 juli 1960 skall vara amorteringspliktigt och förräntas efter en räntesats av 5 procent;

2) att avslå Kungl. Maj:ts förslag att till Rekonstruktionsbidrag till allmänna samlingslokaler anvisa ett reservationsanslag av 300 000 kronor.

Stockholm den 5 april 1960

Eva Karlsson

Dag R. Edlund